

Wersja zanonimizowana

Tłumaczenie

C-304/24-1

Sprawa C-304/24 [Barloup]ⁱ

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data złożenia:

26 kwietnia 2024 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Cour de cassation (Luksemburg)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

25 kwietnia 2024 r.

Strona skarżąca:

LH

Strona przeciwna:

Caisse pour l'avenir des enfants

Okoliczności faktyczne charakterystyczne dla niniejszej sprawy C-304/24:

Strona skarżąca, ojczym dziecka, w odniesieniu do którego cofnięto prawo do dodatku rodzinnego na podstawie art. 269 i 270 luksemburskiego Code de la sécurité sociale (kodeks zabezpieczenia społecznego), zmienionych na mocy ustawy z dnia 23 lipca 2016 r., zamieszkuje we Francji.

Zarzuty oparte na prawie Unii są identyczne w sprawach od C-297/24 do C-306/24.

Pytania prejudycjalne są identyczne we wszystkich sprawach od C-296/24 do C-307/24.

ⁱ Nazwa niniejszej sprawy ma charakter fikcyjny. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

Uzasadnienie postanowienia odsyłającego (zatytułowane „Odpowiedź Cour de cassation”) jest identyczne we wszystkich sprawach od C-296/24 do C-307/24, z wyjątkiem fragmentu odnoszącego się do zaskarżonego wyroku, który w niniejszej sprawie C-304/24 brzmi następująco (strony 6 i 7 postanowienia odsyłającego):

„Stosując to kryterium, sąd apelacyjny – w uzasadnieniu decyzji o odebraniu prawa do dodatku rodzinnego –

- orzekł w sposób dorozumiany, lecz niewątpliwy, że dowody na istnienie małżeństwa pomiędzy pracownikiem przygranicznym a matką dziecka oraz na istnienie wspólnego miejsca zamieszkania pracownika przygranicznego, jego małżonki i dziecka, rozpatrywane odrębnie lub łącznie, nie pozwalają na wykazanie, że warunek ten został spełniony,
- uznał, że oboje rodzice biologiczni wykonywali działalność zawodową zapewniającą im dochód oraz że matka otrzymywała na dziecko miesięczne alimenty w wysokości 150 EUR, w odniesieniu do których należało przyjąć, „że ojciec biologiczny w danym momencie wywiązywał się ze swoich zobowiązań finansowych na korzyść zainteresowanych stron”, że ojciec ma prawo do osobistej styczności i zakwaterowania dziecka oraz że rodzina zrekonstruowana mieszkała w domu, który został przydzielony żonie,
- uznał, że okoliczność, iż rachunek małżonków był zasilany przez oboje małżonków i że wynagrodzenie LH było wyższe niż wynagrodzenie jego małżonki, nie oznacza, że musiał on łożyć na utrzymanie pasierbicy, jako że jej biologiczny ojciec płacił na nią alimenty,
- orzekł, że pozostałe przedstawione dowody „stanowią albo zwykłe wydatki gospodarstwa domowego, które para musi ponosić, albo wydatki, w przypadku których brak jest dowodu przejęcia przez LH utrzymania [dziecka], w tym w szczególności opłat za rozszerzone ubezpieczenie komunikacyjne”;

na podstawie przeprowadzonej analizy wyprowadził wniosek, że „stwierdzenie, iż to rodzice biologiczni ponoszą koszty utrzymania [dziecka], nie zostało podważone przez dokumenty, na podstawie których należy uznać, że dowód, że to LH łoży na utrzymanie pasierbicy [...], nie został przedstawiony”.